

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **M. R.**, bytem, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 22.12.2011, č.j.

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vzhledem k tomu, že s účinností od 1.1.2012 přešla na základě zákona č. 366/2011 Sb., působnost krajských úřadů rozhodovat o odvolání mimo jiné ve věcech dávek pomoci v hmotné nouzi na Ministerstvo práce a sociálních věcí, stalo se tímto dnem ministerstvo procesním nástupcem žalovaného Magistrátu města Brna, odboru sociální péče se sídlem 601 67 Brno, Koliště 19 (srov. § 69 zák. č. 150/2002 Sb., s.ř.s., podle kterého žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla).

Proti rozhodnutí žalovaného, ve výroku rozsudku specifikovaného, žalobce namítal, že správní orgán odvolací byl nečinný, aniž byl nečinnost blíže specifikoval. Neprokázal, že vlastní prostředky k řešení hmotné nouze, žádné finanční prostředky nemá a majetek nevlastní. Správní orgány obou stupňů neprovedly řádné prošetření jeho situace a vycházely pouze z domněnek a předpokladů. Vzhledem k tomu, že jeho situace hmotné nouze vyžadovala okamžité řešení a jeho žádosti nebylo vyhověno navrhuje, aby napadené

rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Požaduje úhradu nákladů řízení.

Dále namítal, že o jeho odvoláních nerozhodoval Krajský úřad Jihomoravského kraje, ale Magistrát města Brna, což je v rozporu s § 77 odst. 1 a), b), zák.č. 111/2006 Sb.

Následně namítal, že se žalovaný opíral a domněnky, neboť důvody pro zamítnutí jeho žádosti o pomoc v hmotné nouzi nebyly přešetřeny, tudíž neměly být jeho žádosti zamítány. Skutečnosti rozhodná ve smyslu ust. § 2 odst. 1, 3, 5, § 44 odst. 1 a § 3 odst. 4 a § 4 a), § 49, § 61, § 67 zák.č. 111/2006 Sb., tj. že nemá prostředky k hrazení potřeb živobytí a bydlení, byly z jeho strany doloženy, neboť nemá žádné finanční prostředky ani majetek a od 1.12.2010 je bez prostředků. Pokud na účtě finanční prostředky měl, nevlastnil je, ale spravoval pro svěřitele, což už nevykonává.

Žalovaný žádné šetření neprováděl, nedokázal, že tvrzení žalobce je mylné a tím, že jeho žádostem nevyhověl, dostal se žalobce do situace sociálního vyloučení.

Žádnou rodinu nemá, u žádné rodiny nežije, vede samostatnou domácnost a není s nikým společně hlášen v bytě. Sestra ho také nenavštěvuje. Proto neexistuje žádná společně posuzovaná osoba.

Z napadeného rozhodnutí soud zjistil, že žalobce podal dne 6.9.2011 žádost o dávku doplatku na bydlení podle ust. § 61, § 66 zák. č. 111/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Správní orgán I. stupně – Úřad městské části Brno – Černovice svým rozhodnutím ze dne 19.9.2011, č.j. řízení o této dávce zastavil, neboť v téže věci již bylo zahájeno řízení pod č.j. ze dne 22.8.2011. V souladu s ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, který stanoví, že řízení se zastavuje, je-li zjištěna překážka v řízení podle § 48 odst. 1 správního řádu. Touto překážkou je skutečnost, že v téže věci, tedy v řízení ve věci doplatku na bydlení již bylo zahájeno řízení pod č.j.....

Žalovaný podle ust. § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., - správní řád ve znění pozdějších předpisů odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítl a toto rozhodnutí potvrdil.

Krajský soud v brně přezkoumal napadená rozhodnutí žalovaného, vázán rozsahem a důvody, které žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.). Při přezkoumání rozhodnutí žalovaného vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Dospěl k závěru, že žaloba důvodná není, neboť oba správní orgány v přezkoumávané věci jinou možnost neměly, neboť byly vázány ust. § 66 odst. 1 písm. e) a § 48 odst. 1 správního řádu v platném znění. V přezkoumávaném případě bylo podání nové žádosti o dávku hmotné nouze překážkou v řízení, a to překážkou, která je neodstranitelná. Soud proto na základě uvedených skutečností žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech soudního řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci byl plně úspěšný žalovaný, který měl tak vůči žalobci právo na náhradu nákladů v soudním řízení důvodně vynaložených. Žalovaný však nárok na náhradu neuplatnil a ani ze soudního spisu nevyplývalo, že by mu nějaké náklady v souvislosti s řízením před soudem vznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení proti žalobci nepřiznal.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. srpna 2013

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová